

ת"פ 18444/04/18 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד י.ס.

ת"פ 18444-04-18 מדינת ישראל נ' ס'

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רמלה
באמצעות ב"כ עוה"ד רעות זוסמן

המאשימה

נגד

י.ס.

באמצעות ב"כ עוה"ד תמיר מדר

הנאשם

גזר - דין

א. כתב-האישום המתוקן:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום מתוקן ובו **ארבעה אישומים**, כדלקמן:

באישום הראשון, עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בתאריך 10.2.18 התפתח וויכוח מילולי בין הנאשם ובין זוגתו, במסגרתו קילל אותה הנאשם, **אחז בכתפיה, דחף אותה, היא התנגדה למעשיו, הוא אחז בכתפיה בחוזקה בשנית, הפיל אותה על השטיח** וכתוצאה מכך נגרמו לה החבלות המתוארות בעובדות.

באישום השני, עבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 (א) לחוק הנ"ל.

בעקבות המתואר באישום הראשון הורה קצין משטרה על שחרורו של הנאשם ממעצר תוך שאסר עליו להיכנס לביתו ולהיפגש עם זוגתו.

בניגוד להוראה החוקית, שב הנאשם אל הבית ופנה אליה בדברים.

באישום השלישי, עבירה של תקיפת בן זוג לפי סעיף 382 (ב) לחוק הנ"ל.

בתאריך 30.11.17, **במחלקת היולדות של בית-החולים**, מספר ימים לאחר לידת ביתם, **סטר הנאשם לזוגתו בחוזקה על פניה**, לאחר שנודע לו כי חברה לעבודה עתיד לבקרה.

באישום הרביעי, בעבירה של תקיפת בן זוג לפי סעיף 382 (ב) לחוק הנ"ל.

כשנה עובר למתואר באישום הראשון, על רקע וויכוח, **דחף הנאשם את זוגתו באמצעות ידו.**

ב. מתחם ענישה:

התכליות העומדות אחר עבירות האלימות שאותן ביצע הנאשם כלפי זוגתו הן השמירה על גופה, שלומה, ביטחונה וכבודה בתוך התא המשפחתי, ואילו התכלית העומדת אחר העבירה של הפרת ההוראה החוקית היא השמירה על הוראות חוקיות הניתנות כדין ושמירה על שלטון החוק.

נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס לאישום הראשון נע בין מספר חודשי מאסר בפועל עד שנת מאסר בפועל, ואילו ביחס ליתרת האישומים בין מאסר צופה פני עתיד למספר חודשי מאסר בפועל.

אפנה אל פסקי-הדין הבאים בשינויים המחויבים:

רע"פ 5434/17 **דמוך נגד מדינת ישראל** (29.11.17), נאשם הורשע בשני אישומים של תקיפת בת זוג, דחיפה, איום, משך בקרסול רגלה. **נעדר עבר פלילי. נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל.**

רע"פ 1923/11 **חטיב נגד מדינת ישראל** (10.03.11), נאשם הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, אלימות, איומים. **נעדר עבר פלילי, הביע חרטה כנה, גירושין מוסכמים. נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל.**

רע"פ 6821/08 **מסרי נגד מדינת ישראל** (18.08.08), הנאשם דחף את בת זוגתו, תפס את ראשה והטיחו בקיר, סחב אותה בשערות ראשה ונתן לה מכת אגרוף. **תסקיר חיובי, חלף זמן מביצוע העבירה. נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל.**

רע"פ 3629/11 **פלוני נגד מדינת ישראל** (18.05.11), הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, ב-5 עבירות של תקיפת בת-זוג, וכן ב-2 עבירות איומים. הנאשם, בין היתר, תקף את המתלוננת, רעייתו, בכך שהיכה אותה בראשה באגרופיו, עיקם את ידה, נשכה וסטר בפניה. בית-משפט השלום השית על הנאשם **9 חודשי מאסר בפועל**. הוגש ערעור לבית-משפט המחוזי, הערעור נדחה. הוגשה בר"ע לבית-משפט העליון, אשר נדחתה.

רע"פ 3077/16 **פלוני נגד מדינת ישראל** (02.05.16), המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפת בת-זוג. המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשיערה, סובב את גופה וכופף את גובה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. נקבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה, שאפשר שירוצה בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. בית-משפט השלום השית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי וכן פיצוי למתלוננת בסך של 4,000 ₪. המבקש הגיש ערעור לבית-משפט המחוזי בגין חומרת העונש, הערעור נדחה. הוגשה בר"ע לבית-משפט העליון, אשר נדחתה.

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת העבירות:

הנאשם ביצע מעשים אלימים **חמורים** כלפי זוגתו.

אין מדובר במקרה בודד.

במסגרת האישום הראשון גרם לה **לחבלות**.

האלימות במסגרת האישום השלישי **בזויה** נוכח העובדה, כי הנאשם תקף **אותה בחדר הלידה**.

אין להקל ראש בעבירה של הפרת ההוראה החוקית שאותה עבר הנאשם **שעות ספורות** לאחר שנמסרה לו ההוראה.

בתי-המשפט השונים נקטו ונוקטים יד עונשית מחמירה בכל הקשור לעבריינות אלימה בתוך התא המשפחתי כדי למגר את התופעה הרעה, הנפוצה, ולהרתיע את הרבים.

יש לשוב ולאזכר את הוראת בית-המשפט העליון בדבר הצורך בהחמרה בענישה - ברע"פ 6464/18 **פלוני נגד מדינת ישראל** (14.10.18) נקבע:

"שלציין את מגמת החמרה בענישה בעבירות כגון אלה במקרה של פנינו,

בהקשר זה"

שנועדה לשרשאת תופעת אלימות כלפי נשים מידי בני זוגן

וכן, בע"פ 3011/17 פרץ נגד מדינת ישראל (31.1.19) קבע בית-המשפט העליון, אמנם בהקשר של אירוע אלימות חמור יותר, אך קביעה עקרונית זו יפה בשינויים המחויבים גם למקרה:

"ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער".

אציין, כי מדובר בתופעה עבריינית נפוצה ביותר, ולפחות במחוז השיפוט שלי, איני נדרש לנתונים סטטיסטיים שונים, משום שבכל יום "מוקד" פלילי, מובאים בפניי לדיון נאשמים רבים המואשמים בכתבי-אישום דומים בדרגות חומרה כאלה ואחרות, וכדבר שבשגרה אני נדרש לגזור את דינם.

על כן, אני סבור שתופעה עבריינית שכיחה שכזו, אינה יכולה לעבור בלא התייחסות עונשית ראויה של בתי-המשפט.

(2). שיקולים מקלים:

הנאשם צעיר - יליד 1986.

הנאשם נעדר כל עבר פלילי.

הנאשם הודה, לא ניהל משפט, חסך זמן ציבורי ואת עדות זוגתו, על כל המשתמע מכך.

לבקשתו, אפשרתי לנאשם להציג סרטון מהתרחשות בינו ובין המתלוננות, כדי לתהות בצורה מיטבית יותר על מערכת היחסים בין השניים.

להלן תיאור הנצפה, למרות שיש לקבלו בזהירות ובהסתייגות:

במילותיו האחרונות הביע הנאשם צער, והעיר כי לא שיתף פעולה עם הטיפול נוכח תקופת הקורונה אשר מנעה זאת ממנו, ואולם כפי שנראה להלן, אין לקבל את טענתו זו, שכן התסקיר הראשון הינו מנובמבר 2018 - הרבה לפני לידתה של מגפת הקורונה.

(3). התסקירים:

הנאשם נשלח לקבלת חוות דעת מאת שירות המבחן.

תחילה בנובמבר 2018, נשלח הנאשם לקבלת חוות דעת לבדיקת התאמה **לבית המשפט הקהילתי** ונמסרה חוות דעת שלפיה הוא אינו מתאים לשילוב בהליך זה, משום שהוא אינו מכיר בנזקקות טיפולית כלשהי.

בית-המשפט הקהילתי הינה מערכת ייעודית, ייחודית, שכל כולה מכוונת לשקם את הנאשם בתוך הקהילה, ולמרבית הצער הנאשם לא אחז באפשרות שהועמדה לרשותו בשתי ידיים חזקות.

בחודש אפריל 2019 התקבל תסקיר אשר סקר את תולדות חייו - הוא סיים 12 ש"ל, עובד לפרנסתו, בעל משפחה, שירת שירות צבאי.

זוגתו שללה תחושת איום או פחד, מסרה כי מאז מעצרו חל שינוי חיובי בהתנהגותו.

בני הזוג בטאו נכונות להמשך חיים משותפים.

מנגד, הנאשם **התקשה לראות את הבעייתיות בהתנהגותו, השליך את האחריות על זוגתו.**

הוא לא קיים קשר עם שירות המבחן.

לפיכך לא נמסרה כל המלצה טיפולית/שיקומית.

נוכח בקשתו לקבל הזדמנות נוספת, בישיבת יום 14.4.19 הנאשם **הוזר** כדלקמן:

"אני מבין שבית המשפט אומר לי שאם מצב הדברים יהיה דומה בפעם הבאה, אני אציג תסקיר שלא בא בהמלצה, או שמלמד שניתקתי קשר, **עלול הדבר להוביל לעונש בדרך של מאסר**" (עמוד 7 שורות 25 - 27).

בחודש יוני 2019 התקבל תסקיר שלימד כי **שוב עלה קושי לשיתוף פעולה**, אך מנגד **הנאשם הביע רצון להמשך קשר טיפולי**, ולפיכך התבקשה דחייה.

בחודש אוגוסט 2019 התקבל עדכון, שלפיו הנאשם השתלב אמנם בהליך שיקומי, אך הוא דיווח על **הסלמה**

במערכת היחסים בינו לבין זוגתו, **מערכת היחסים בין השניים התדרדרה**, הוגשו תלונות הדדיות במשטרה והתבקשה דחייה נוספת.

בחודש דצמבר 2019 נמסר מידע שלפיו מאז ההסלמה ביחסים לא היו אירועי אלימות נוספים, והתבקשה דחייה נוספת.

התסקיר האחרון מספטמבר 2020 נעדר המלצה, נוכח סירובו של הנאשם להשתלב בבית נועם ונוכח התנהלותו מול שירות המבחן.

סיכום השתלשלות העניינים דלעיל, מובילה למסקנה שלמרות הזדמנויות רבות שנתנו לו, עדיין אין בפניי נאשם, אשר עבר דרך טיפולית, שיקומית, מוכחת, שהיא מהלך חשוב ביותר כשלעצמו, ובמיוחד בעבירות שכאלה ואשר בכוחו להוביל לסטייה לקולה ממתחם הענישה.

ד. מסקנה:

הכלל הוא, שבתיקי אלימות במשפחה יש לנקוט בענישה מחמירה, בלתי סלחנית, שבכוחה להשיב לעבריין כגמולו, לפי חומרת מעשיו, להרתיעו ולהרתיע את הרבים בכדי לתרום להדברת התופעה הרעה הנפוצה.

אכן, קיים מנעד רחב ביותר של ענישה בתיקי אלימות במשפחה, ואולם **בראש ובראשונה הוא תלוי בשאלה האם הנאשם עבר הליך טיפולי, שיקומי מוכח.**

והנה, זהו נאשם אשר נעשה בעניינו ניסיון שיקומי, אך הוא לא השכיל לאמצו.

נוהגי הוא שעד אשר אני **גוזר ענישה בדרך של מאסר בפועל**, במיוחד לנאשמים נעדרי עבר פלילי, אני מאפשר להם לעלות על דרך שיקומית ומזהיר אותם במהלך הדרך, מפני הענישה האפשרית אם הדבר לא יקרה.

ואכן, נאשם זה נשלח למספר תסקירים אשר אפשרו לו לעלות על דרך שיקומית.

אזכיר, כי במהלך הדרך הזהרתי את הנאשם העומד בפניי והוא הבין שקיימת היתכנות כי יוטל עליו עונש מאסר מאחורי סורג וברית.

אני סבור, כי במקרים שכאלה, לא ניתן להדביר את התופעה הרעה של אלימות בתוך המשפחה, ברף חומרה בינוני ומעלה, של נאשמים שלא עברו הליך טיפולי, אלא בדרך של מאסר מאחורי סורג וברית.

אני סבור, שיש לגזור את עונשו של הנאשם בצורה מידתית בתוך המתחם, אך לא ברף התחתון, אלא דומה לעמדת המאשימה, ולמרות שמדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, הרי שבחירה באפשרות ריצוי עונש בדרך של עבודות שירות, השמור לנאשמים בעלי אופק שיקומי, תעביר מסר עונשי מקל מדי.

ו. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל. לשם כך, יתייצב הנאשם בבית הסוהר "הדרים" בתאריך 17.1.21 בשעה 09:00, כשהוא מצויד בעותק מגזר-דין זה ובתעודת זהות.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה שיש בה יסוד של אלימות כלפי הגוף.

ג. חודש מאסר שאותו לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה של הפרת הוראה חוקית.

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

התיק סגור.

ניתן היום, י"ב טבת תשפ"א, 27 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.